

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦЪНА.

Предплатима.

За Цариградъ меджидіета бѣли пята; за вонъ и въ Одесса меджидіета бѣли шестъ и половина. — Отъ Одесса за вонки-тѣ мѣста въ Россія плащася въ година-та за пресилка-та на руска-та поща 2 карбовни.

№ 310

ИЗЪ АВАСИ ВОЛКА СУББОТА.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Тая Недѣля Вѣстникъ-атъ на половинна лъсть само издаваме защото си мѣстиме. Сега Типографія-та наша на Першембе назарь въ улица-та Главани ся намѣрва, у сущій-атъ домъ гдѣ-то ся печати и Прессъ д' Оріанъ и кой-то има да ны нише право до това мѣсто неканы праца писма-та си.

Несомѣнно помиятъ наши-те Читатели пакъ, споредъжеланіе-то нашего одного соотечественника, Арбанасчена, живущаго въ Букурещъ, испращаме десять листа отъ Вѣстника на дѣсять разни мѣста както и еднѣ лъсть отъ Г-на Ник. Христова въ Ловечъ до училище-то, и другъ еднѣ въ Свищовъ до училище-то Св. Николая отъ Г-на Петрака Дербеску. Благодарителный-атъ и родолюбивый-атъ тойзи примѣръ послѣдова ся сега и отъ други мнозина, кои-то оцѣняючи коига полза, Вѣстникъ-атъ може народу нашему да принесе, благодарнолика да подпизатъ и платить за 55 Вѣстника. Така

Г-нъ Х. П. Танчичецовъ	подписа ся за В.	10
" Н. П. Танчичецовъ	" " " " "	10
" Димитрій Гешогу	" " " " "	10
" Х. Николай Х. Минчовъ	" " " " "	10
" Димитрій Добровичъ	" " " " "	5
" Димитрій Зологовичъ	" " " " "	5
" Х. Петръ отъ Русчукъ	" " " " "	5
всичко		55

Всякъ отъ нихна милость получава по еднѣ или по два листа за себе си, а тья кои-то горѣ ся назначиха, посвящаватъ ся совѣмъ на Болгарско-то общество и оставатъ ся намъ да ги пращаме тамо гдѣ-то знаеме че не поематъ. Такива мѣста са безчисленни и мы намѣрихме за благословно да пращаме въ градища и села, гдѣ-то знаеме да има църква и училище: Тья мѣста са:

Етрополь, Разлокъ, Струмица, Охрида, Русчукъ, Карлово, Тулча, Велесъ, Башь-Кюю, Чирпанъ, Габрово, Шипка, Елица, Кара Итлин, Саране, Гурия, Дервентъ, Голѣмо-село, Трявна, Дряново, Девня, Хаджооглу-Назарджикъ, Кадж-Чифликъ, Гелинджикъ, Пещера, Батакъ, Попняцы, Салтиково, Куприница, Красново село, Козарево, Радилово, Перуница, Харманлин, Хаскюю, Севлиево, Хаджаръ, Баба-даа, Бюстенджа, — Грамада, Старопатица, Бойница, Малій Турчинъ, Кахъларъ, Смѣдово, Преславъ, (Ени Стамболъ) Дибялово, — Ени Заара, Ямболъ, Карнобать, Айдосъ, Паланка, Ихтиманъ, Шарь-кюю, Гостиваръ.

Сега и други родолюбиви ъвкон лица подписуватъ кой за 5, и кой за 4 листа, и на дѣме ся родолюбивый-атъ тойзи примѣръ да ся послѣдова и вонъ по Болгарія.

ЦАРЕГРАДЪ.

—0—

Телеграфическа една отъ Парижъ депеша, отъ 26 Декември (7 Януарія) коя-то дойде въ Цариградъ до Высока-та Порта, до посланицы-те Французскій, Англійскій и Австрійскій, известява че конференци-те свер-

шили дѣла-та си и затворили са ся на 25 декември.

Два-та Болграда оставатъ ся на Турція и присоединяватъ ся на Молдавія. Дунавската Делта и Зѣинный-атъ Островъ връщатъ ся на Высока-та Порта.

Россія задержава за себе си обширно еднѣ мѣсто, кое-то ся намѣрва тукъ, и кое-то щеше на Молдавія да ся отступни.

Тья мѣста треба да ся предадетъ отъ всяка страна до 18 марта, време по кое-то Австрія треба да тегли войска-та си отъ Княжества-та, и Англія флота-та си отъ Боспоръ-атъ.

Полномощицы-те, кои-то бѣха на конференци-те и рѣшиха все това, бѣха слѣдующи-те:

За Австрія, Баронъ Хюбиеръ, посланикъ;

За Франція Контъ Валевски, министръ иностранныхъ дѣлъ.

За велика-та Британія, Лордъ Ковлей, посланикъ;

За Пруссія, Контъ Хацфельдъ, полномощенъ министръ;

За Россія, Баронъ Брюновъ, полномощенъ въ Берлинъ министръ;

За Сардинія, Маркеситъ-атъ де Вилларина, полномощенъ министръ;

За Турція, Мехмедъ Бей, посланикъ;

Предѣлатель бѣше Контъ Валевски.

Его сета Вѣстникъ Патри (Огечество) какъ говори за тья Конференци:

“ Представители-те на Силите, кои-то са подписали трактатъ-атъ мира, отъ 18/30 марта, собраха ся на 17 декември: въ министерство то иностранныхъ дѣлъ, подъ предѣлательство-то Конта Валевски, съ намѣреніе да рѣшатъ точки-те на трактатъ-атъ, за кои-то преніе ставаше.

“ Увѣривать че, въ перво-то собраніе на полномощицы-те, Русскій-атъ представитель явилъ че готовъ былъ да ся склонни на погужденіе-то, за кое-то силите диспервенъ оцѣ са были согласили, и кое-то погужданіе состоитъ Россія да отступни Болградъ и виѣсо него да и ся даде еднѣ мѣсто, отъ какъ Сѣверъ на Молдавія, пространно до 36,000 увра-та, кое-то лежи между малій и великій Ялукукъ, до 24 километра едалечъ отъ Дувава. Въ сѣлда-та на това мѣсто намѣрва ся градъ-атъ Комрадъ, съ 3,000 жителей, кой-то може да стане среда на Болгарски-те колоніи.

А Вѣстникъ Морнингъ Постъ получава писмо отъ Парижъ, кое-то му казува така:

“ Россія остави ся отъ да иска да има Болградъ и Зѣинный-атъ Островъ. Между тѣмъ рѣши ся да ся даде на Россія за награжденіе на прѣтелско-то това нейно отступленіе, еднѣ мѣсто отъ Сѣверъ на Молдавія. Членове-те отъ конференци-те приканили са ся были да ся склонять на нови-те тья предѣли, споредъ кои-то исполняватъ ся первы-те расположенія на трактатъ-атъ, и остава Дунава совѣмъ вонъ отъ Россія.

Подписка-та ся прѣема въ Печатница-та ны на Першембе-пазарь въ улица-та Главани. Въ Одесса у Его Благородія Николая Христофоровича Палаузова. Въ Москва въ Редакци-та Журнала Москвитанина. Въ Букурещъ у Г-на Христа Георгіева Въ Ибрама у Г-на Михаила Поповича.

“ Види ся никое несогласіе да ся не е появило, когда-то предѣлатель-атъ яви тѣхъ предложенія, и споредъ все щото азъ можа да зная совершенно еднѣ помирительно согласіе владѣеше въ засѣданіе-то „

Членове-те на Цариградски-те конференци, кои-то са опредѣлени да пригледатъ Фирманъ-атъ споредъ кого-то времени-те Дивани на Влашко и Молдавско треба да ся составять, собраха ся, во вторникъ на Кмирганъ при великій-атъ везиръ, Решитъ паша, и тамо като четуха рѣченый-атъ Фирманъ, и го удобриха, гостиха ся великолѣпно отъ Негово Высочество Великаго Везира.

Англо-Персійска работа.

Писма, кои-то во вторникъ тукъ стигнаха отъ Багдадъ, извѣстяватъ че въ начало мѣсяца декември, Англійска-та войска появила ся была предъ Островъ-атъ Каракъ, кого-то и беззабава привезла. Войски-те, кои-то на сухо излезоха, отидоха послѣ кадъ Бендеръ-Бюширъ, кого-то такожде привезоха безъ да посрещатъ голѣмо отъ Персійцы-те сопротивленіе. Войска-та, коя-то ся намѣрвала въ тойзи градъ, излезла; но жители-те стоели си на мѣсто-то. Когда-то скороходецъ-атъ трѣгнувалъ отъ Багдадъ, мыслили че Англійски-те войски по нашароко щели да ся простратъ.

Послѣдствію на рѣшеніе-то, кое-то въ Парижски-те Конференци ся взе за да дадѣтъ на Россія еднѣ мѣсто, като награда на отступленіе-то, кое-то направи она за Болградъ и Зѣинный-атъ Островъ, опредѣлени-те комисари за границы-те, ще отидатъ сами на мѣсто-то, съ намѣреніе да назначатъ предѣли-те, и мыслятъ че тѣ наскоро ще свершатъ дѣло-то си.

Вси-те комисари освенъ Портинъ-атъ, намѣрватъ ся въ Янъ. Дервишъ паша готови ся да трѣгне за Молдавія.

Прочитаемъ въ Вѣстникъ Норъ.

Понеже отъ нѣколко време толико ся говори за Табакъ и за Болградъ, благодарни ще сте, мысля, да имате добро еднѣ понягіе за два-та тѣи градове. Его точни подробности, кои-то вземамъ отъ една Брошурка издадена на 1853 отъ едного Академіяца Г-на Кеплена:

“ Первы-те Болгарски преселенія стигнаха въ Бесарабія въ бойове-те, кои-то ся случиха на 1787 и 1791 за да составять едина Колонія.

Много фамилии преселиха ся такожде въ Бесарабія на 1806 и 1812 и сганаха подданицы кадъ окончаніе-то на послѣдния-та тая година по слѣдствію трактата, кой-то отступуваше Бесарабія на Россія. Дозволеніе ся бѣ дало тогда на Болгари-те да ся завърнятъ ако щеть въ Турція, но никой не ся ползува отъ него.

“ На 1819 Болгарски-те преселцы положиха ся, споредъ какъ го бѣха пожелали, на исти-те правила и получиха исти-те права, кои-то имаха и преселцы-те, иселяли

кадѣ Югъ на Россія. Тѣхъ преселци получани бѣхъ, подь названіе по и е ч и е л с т в о, о б ѣ б ѣ администраціи управляемо отъ Генерала Дусова.

“ Въ това време, вѣсно го мѣсяго кое-то бѣ населено отъ Дунавски-те преселци раздѣли се на нѣколко области и Табакската Колонія опредѣли се за сѣдалище на Администраціята, и промѣни име-то си и называ се Болградъ, отъ истин-те Болгаря.

“ Така остановленіе-то на градъ ать Болградъ стига на година-та 1819, а пакъ нынѣшній градъ Табакъ не е освенъ една колонія, която происходила отъ градъ ать Болградъ, кой-то както видѣхме имаше имъ Табакъ до година-та 1819. А пакъ остановленіе-то на нынѣшната Табакска колонія не стига освенъ до 1830.

Истинни-те тѣхъ уведомленія исключавать най малко-то двоуміе защото треба да разумѣваме подь име-то Болградъ, кой-то, безъ сомненіе не треба да принадлежи освенъ на главный-ать градъ. ”

Слухове разни тукъ ся раздаватъ за Оттоманска-та Банка. Един казувать ще стане, други казувать ще стане но ще ся забави. Въ тойзи случай Монети-те ту падать ту ся качувать, и кой губи? страшили-те. Но его кои са извѣстія-та отъ Лондонъ.

Единъ отъ Лондонски-те главни Авогати бѣше ся опредѣлил да собере капиталы стиге его града и да види мнѣніе-то имъ. Но тѣхъ намѣрвахъ ся вонъ по села-та вѣ дни те на праздницы-те. Тѣхъ капиталисти собраха ся послѣ и прагиха двамина свои челоуьцы въ Лондонъ и въ Парижъ, за да испытають тамкашны-те капиталы и да ги прикляють на велико-то предиріатіе, кое-то только занимава Цареградско-то торговство. Вон те убо тѣхъ стужки са важни, показувать че серіозно на това ся занимавать, и отъ тамо можиме да заключиме че возможно е работа-та въ дѣло да ся тури. Но все до ныня не е друго освенъ единъ планъ.

Отъ друга страна слухове всякъ день ся раздавать че депешы са дошли, но должность наша е да кажиме че тѣхъ гласове не излизають освенъ отъ користи нѣкои намѣренія отъ кой-го честно-го торговство треба да ся пази.

Истина е че отъ Лондонъ извѣстія ся учевувають, но утвриваме че отъ 29 Декември до 1-й Януарія никоя депеша не бѣ стигнала въ Цареградъ, защото Телеграфъ-ать между Едирне и Цареградъ бѣ ся развалилъ и само въ срѣда кадѣ плащѣ може да захване да работи и отъ него день до днесъ никое оше извѣстіе нема. Така вѣроятво е монети-те на искачуваніе да сочатъ.

Говорили бѣхъ въ миналый нашъ листъ за желѣзны-ать путь, кой-то ще ся прави отъ Русчукъ до Сароскій-ать заливъ, и кой-то ся е отступилъ на Г на Лейара, одного отъ Английски-те общесовѣтан долове. Сега нѣкои мыслять че това отступленіе не ся было отступило, защото това отступленіе содержавало разни условія, и най паче условія споредь кой-то една компанія въ расгованіе на два мѣсяцы гребала да ся состави и да е въ состояніе да има доволни капиталы щого послѣ това време да почени да прави тойзи путь.

Прочитаме въ Английскій Вѣстникъ Е к с пр е с ь.

“ Разни Вѣстницы слухове раздадохъ че Оттоманско-то правителство взело назаемъ 35,000,000 гроша. Но истинно-то количество, кое-то Порга-та назаемъ е взела е 20 миліона грошове или 150,000 лири Стерлинъ, и тѣхъ Оттоманска-та Банка назаемъ ги е дала. Банка-та казувать обезпечила условія совѣсьмъ полезни, сирѣчь такъва какви то она бѣ отступила на оныя лица, кой-то въ нужда вре-

додоха срего на правителство-то. ”

РОССИЯ

Прочитаме въ Рускій единъ Вѣстникъ:

На нѣкое време, наша-та флота, която сохриваеме задъ Кавказъ не е была только сила, колко то сега. Освенъ вѣн-тъ подкрѣпленія, кой-то ся получилъ отъ тѣла-та, кой-то содѣйствуваха да привземать Карсъ подь команда-та Генерала Муравіева, Азіатска-та наша войска много ся умножи послѣ восточны-ать бой, и главный-ать нейнъ Командантъ, може, когда бой-ать наскоро захване, да рдари съ начинъ рѣшителенъ. Голѣми дѣла ожидаваме отъ легка-та наша конница, кой-то съ чудесенъ начинъ снабдена, и много е по горна отъ конница-та Сеферъ пашова, за кой-то ся бѣ говорико въ послѣдны-те тѣхъ времена.

Освенъ Сокумъ-Кале, изучаваме ся тукъ че Генераль Филипсонъ, кой-то командова военно-то тѣло по край Черно море, изново взель отъ Черкези-те двѣ други укрѣпленія, кой-то ся бѣха устроили и напуснали послѣ отъ наши-те Генерали во време-то на Восточны-ать бой. Тука вѣрувать че тѣхъ племена може да держать оше пять или шесть малки укрѣпленія, кой-то ся бѣха разсипали отъ насъ, и направили отъ Черкезы-те. Но никое сомнѣніе нема че Генераль Филипсонъ, сось силн-те кой-то ошь има, ще сполучи да ги вземе отъ наши-те неприятели. Генераль Филипсонъ треба, споредь послѣдни свои изложенія, да е привзель три-те части отъ Крайморія-та, даже до предъ-горія-та, верху кой-то какго ся види, наши-те Генерали искать да истыкать Сеферъ паша, презъ зима-та, и послѣ, когда на пролѣть почени Великій-ать бой, да го ударять.

До тойзи часъ вся-те покушенія, кой-то ся направиха чрезъ други нѣкои главари на племена-та за да введать едно споразумѣніе между Сеферъ паша и Шамила, не можиха да ся сполучать ради стари-те завиданія, кой отъ двамина-та тѣхъ главари да има первенство-то въ Циркасіа.

Знае ся че много челоуьцы вооружени и обучени отъ много години да ся биять съ наши-те войски, бобѣгнаха отъ Шамила и отидоха подь команда-та Сеферъ пашова.

ФРАНЦІЯ.

Прочитаме у Французскій Мониторъ:

Ужасна една вина стана въ церква-та Сентъ Егіенъ-Дю-Монъ. Г-нъ Сибуръ, Парижскій Архиепископъ влизаше въ Олтара послѣ Литанія-та, и тамо удари ся съ ножъ отъ е-динъ Священникъ на име Вержесъ, кой-то бѣше аргосанъ. Архиепископъ-ать занесе ся въ килія-та и тамо издыхна. убіецъ-ать тотчасъ ся улови и запрѣ. Жалостно-то това приключеніе причини голѣмо впечатленіе въ Парижъ.

Вѣстникъ Конституціонель дава слѣдующи-те подробности за това убійство:

Ужасна и грозна вина причини голѣмо смущеніе въ столица-та. Днесъ около пять часа, Парижскій Митрополитъ, кой-то бѣ отишелъ на церква-та Сентъ-Егіенъ-Дю-Монъ, за да присуствува на торжество-го, кое-то ся прави въ тая Церква за девятодневна-та постъ Святаго Геневіева, смергоносно ся удари отъ е-дного Священника, на кого-то умни-те сили ся бѣха побжрали отъ нѣколко време.

Владыка-та присуствуваель бѣше на Литанія-та, и като влезваше въ церква-та, отхождаше кадѣ Олтара. Тамо като стигна качи ся малко на Высоко и обжрналъ ся бѣше камъ народъ-ать и благославилъ го, но на тосъ часъ ударва ся съ ножъ два пути отъ одного весьма снажнаго челоуька, кой-то и на него часъ ся запрѣ.

Г-нъ Сюра, Епископъ, кой-то содружаваше Г-на Сибура, исповѣдаго, и Владыка-та издыхна каторѣче дума-та: и е с т а с т ы й а т ь. Негово Преосвященство бѣше съ Ман-

дѣять си, и когда-то ся удари, не служилъ. Тѣло-то му положиха въ Олтара-ать, гдѣ-то стоя нѣколко време, и послѣ вдигнаха го та-го заросоха въ килія-та.

Узна ся послѣ че убійць-ать е нѣкой Священникъ отъ Епархія-та му, на име Вержесъ, и кой-то ако и да не е освенъ на возрастъ 32 години, много пути са бѣль Фаргосоваль. Въ послѣдны-те оныя дни, поведеніе-то му показваше умъ-ать му да ся е побжраель, много пути онь бѣ сѣдналь предъ врати-те на церква-та Свята Магдалина, и носилъ на гадн-те си увачена книга гдѣ-то пишеше укоренія-та противъ верховни-те си.

Не возможно е челоуькъ да разумѣ съ коя скоростъ тая новина вредъ по Парижъ ся раздале.

Г-нъ Сибуръ, ако и да не бѣше много старъ бѣше Парижскій Владыка отъ 10 Юня 1848. Знае ся въ какви жалостни обстоятелства неговыи предшестественникъ ся уби.

Други телеграфически депешы казувать че Вержесъ ся бѣль аргосаль защото проповѣдовалъ верху Б е з г р ѣ ш н о т о з а ч а т і е, за кое-то Паша-та направи новъ празникъ, казувать че като ударилъ Владыка-та изывкаль че вѣруваель на Бога, но не на Богиня. Споредь както други казувать, убійць-ать не ся бѣль рѣшилъ на това дѣло освенъ като ся бѣль аргосаль отъ Владыка-та и не е ималь средство какъ да живѣе. Когда-то го уловиха, онь никакъ не ся смути, ами съ голѣма хладнокровность ся водеше кадѣ темница-та.

Кралевство на двѣ-те Сициліи.

Писмо, пратено отъ Туринъ, 18 декември, до Соавска-та Газета сообщава слѣдующе-то:

“ Подробности-те, кой-то Италійски-те Вѣстницы излагать за мученія-та, кой-то ся употребиха на Ажесиласъ Милано, кой-то ся испыта да уби Неаполскій-ати Краль, првятъ да на стране челоуькъ. Разуди отъ слѣдующе-то извлеченіе отъ Вѣстникъ И д и п е н д е н т е :

“ 1^о Соблекоха му всички-те одежди, послѣ като му свързаха руке-те и нозе-те, увачиха го на една гредъ, съ глава-та на долу, и така мучиха го два часа много полагаха спопове отъ плѣва подь глава-та му запалена и димлива.

2^о Обвѣска го отъ уши-те, нозе-те му едвамъ на земля-та упираха, и земля-та бѣше покрыта съ воглища изгорѣли, така щото като не опираше долу на земля-та, страдаеше отъ глава-та и отъ уши-те, а пакъ ако опираше на земля-та нозе-те му ступвахъ на огнь-ать.

3^о Туриха го да го мучать съ вѣрца и студена вода.

4^о Извадиха кости-те на раминети му съ вжже.

5^о Биха го по нозе-те, мѣса-та му бѣха созельмъ посинели. На коонецъ Желатинъ-ать продолжи мучителство-те си съ неисказано варварство, и показа характеръ на дивъ е-динъ челоуькъ, кой-то си отмстыва на неприятель-ать си.

Возможно ли е казува Газета-та такъва свирепства да ся исполнявать въ едно мѣсто кое-то за просвященно ся има и предъ лице-то на цѣла Европа? ”

Преди нѣколко дни министерскій-ать совѣтъ одобри планъ ать Генерала Кееней за устроеніе-то желѣзнаго путя между средиземное морен Ефрата; и въ оный четвѣртокъ изново министерство-то ся собра за да подпине рѣшеніе-то си.

Тая линія, за кой-то Царско-то правителство дава порука 6 на сто лѣхва, ще тржне отъ едно мѣсто положено два миль отъ лѣва-та страна на устїе-то на рѣка Оронгъ, гдѣ-то лесно ще може да ся направи угодно едно пристанище. Ова ще отхожда кадѣ Антиохія и ще мине близо Кились и Халепъ, и ще слѣдова до Джебаръ кадѣ рѣка Ефратъ, на кой-то растоуаніе-то е 60 миль.

Министерско-то рѣшеніе казува че ако по настїне до Бассора ся продолжи путь-ать, отступленіе-то ще стане на Генерала Кееней.